

chân yếu tay mềm. Em không chịu nổi những đòn tra tấn tàn bạo của hắn. Anh ơi...vừa âu yếm đấy. hắn đã trở mặt được ngay. và dùng mũi giày đá vào xương sống. Em ráng chịu đau, và trong thâm tâm em nhất quyết giữ bí mật đến chết. Hắn có lối tra tấn khoa học, mỗi cái đá là một phát atêmi, hắn không đá thật mạnh để làm gãy đốt xương sống trên cổ nhưng đủ làm em đau khắp châu thân, óc bị rung chuyển như búa bôn. Kề ra, hắn chỉ muốn lấy bản danh sách Savuy chứ không muốn giết em, nhưng vì em tiếp tục ngậm miệng nên hắn... nên hắn... ừi chao, đau lắm anh ơi..

— Em ngồi đây được không ?

— Không.

— Anh sẽ đỡ em.

— Đừng anh. Lưng em như thẻ bị nát bấy. Hãndá trúng khúc xương dài trên đốt xương cột. nên em bị bại liệt, không cử động được nữa.

Phù Dung không nói rõ, chàng cũng hiểu. Mai Lăng vừa áp dụng một kỹ thuật tra tấn của Tinh báo Sở được coi là vô nhân đạo. Kỹ thuật này nhằm tấu công các yếu huyết dọc xương sống. Đối với con nhà võ thì đòn đánh xương sống rất khó trúng đích, và ít hữu hiệu vì 33 đốt xương

chồng chận lên nhau này khá cứng, và tủy xương sống — cái ống tròn màu trắng sữa dài 46 phân tây, đường kính 1 phân, chứa đựng 31 dây thần kinh quan trọng — được bao bọc an toàn. Nhưng nếu am tường vị trí các huyết thì chỉ cần phóng atêmi nhẹ là đối thủ thảm bại trong khoảnh khắc.

Xương sống được chia làm 4 khúc, khúc đầu gồm 7 đốt, hề bị đánh gãy là tâng mạng hoặc nhẹ ra cũng trọng thương và tàn tật suốt đời, khúc lưng gồm 12 đốt không có huyết nào đáng kể, khúc thứ 3 ngang vờ bụng gồm 5 đốt dính cứng vờ nhau, và sau cùng là 4 đốt nhỏ xiu hợp thành đốt xương cột.

Mai Lăng không chủ tâm giết chết Phù Dung nên hắn chừa khúc đầu. Mà chỉ tập trung đòn vào khúc thứ ba của xương sống. Nhưng trong cơn giận dữ hắn đã quá nặng chân khiến những đường dây thần kinh ở đó bị thương tổn nặng.

Kết quả là nàng còn sống cũng như chết. Nàng còn sống thì cũng phải ngồi trên xe có người đẩy. Chân nàng đã bất động, tay nàng cũng đang dần dần bất động. Sau này, ăn uống nàng cũng cần người hầu hạ. Phù Dung quen nếp sống hoạt động, nàng là con thiếu thân tình ái, thiếu xác thịt

dàn ông nàng không chịu nổi. Như vậy tha nàng chết mà hơn... Y-sĩ của lãnh sự quán chưa đến, giá đến ngay bây giờ cũng vô ích. Đột nhiên Văn Bình có ý nghĩ là viên y sĩ này gặp nạn dọc đường đề Phù Dung có thể êm ái từ già cõi đời...

Nằm dưới đất, nàng rên rỉ :

— Đau lắm, em đau lắm, anh ơi, anh bắn cho em một viên đạn vào óc đề em chết cho rồi...

Văn Bình an ủi gương gạo :

— Không sao, em không sao đâu.

Phù Dung bắt đầu thở khò khè :

— Đừng nói dối nữa. Em là thánh tử nói dối, anh qua mắt em sao nổi. Chân em lạnh rồi, Em đang lạnh nơi bụng. Anh ơi...

Người thiếu phụ trôi nổi xứ Khánh Hòa nhiều yến-huyết đa tình sắp chết, Văn Bình vội hỏi :

— Em cất giấu tài liệu Savuy ở đâu ?

Nàng đáp, nhọc mệt :

— Trong tủ sắt ?

— Tủ sắt ? Tủ sắt ở đâu ?

— Phía sau tủ gương dựng quần áo. Anh bấm nút ngầm dưới tấm gương soi là tủ áo nhích ra.

— Hiểu rồi. Em đã mở két lấy tài liệu cho **hắn**.

— Đời nào. Nếu em nghe lời hắn, em đã không bại liệt và sắp chết. Nhưng em cứng đầu chẳng được ích gì. Vì trong những ngày chung sống với em hắn đã lừa chụp được cách mở. Té ra ban đêm, khi hắn ngủ, em mở két, hắn chỉ giả vờ ngủ, và dùng máy ảnh gắn ống tele đề.. Hắn chỉ thiếu cái chìa khóa, chìa khóa này đầu dẹt, gồm đúng 13 cái khứa, hắn không thể rên cái giả nên...

— Nên hắn đánh em đề hỏi chìa khóa ?

— Vâng. Em đeo bằng một sợi dây nhỏ trong quần lót. Em ân ái với hắn, ném đồ lót ở góc giường, hắn không nhìn thấy, đến khi đánh em gần chết hắn nổi xung kéo giựt khăn trải giường chiếc chìa khóa mới rớt xuống đất..

— Và hắn mở tủ sắt ?

— Vâng.

— Trong đó có đầy đủ tên và chỗ ở của các nhân viên Savuy.

— Không có tên thật, chỉ có bí danh. Cũng không có địa chỉ. Tuy nhiên, có một số chi tiết mà cơ quan điệp báo nào nghiên cứu cũng có thể phăng ra tên và địa chỉ.

— Có cách nào thông báo cho các nhân viên Savuy rút vào bí mật không ?

— Có. Nhưng... nhưng...

— Nhưng... như thế nào, em nói đi...

— Mặt mã dùng để liên lạc cũng được cất trong tủ sắt.

— Nghĩa là Mai Lãng đã nắm đầu cán, còn chúng mình đầu lưỡi?

— Vâng. Hẳn giải thích là nếu anh và Nicôn án binh bất động mặc hẳn hành động hẳn sẽ hoàn trả tử tế những tài liệu đã lấy. Trong trường hợp ngược lại, hẳn sẽ...

— Hiểu rồi. Em dự biết anh không thể án binh bất động. Vì còn báu vật go-do-chong-giom. Còn kế ước khai thác dầu hỏa. Còn uy tín của Sở. Và còn...

— Anh định nhắc đến em ư? Cảm ơn anh.

— Thật đấy. Nếu chỉ để báo thù riêng cho em thôi, anh cũng không ngần ngại.

— Em đau.. đau lắm.. một lần nữa em cảm ơn anh. Đừng quên con bé yến-sào... yến-sào Hòn Nội nhé, anh Văn Bình nhé?

Phù Dung thở vuột ra rồi nín lặng.

Hoàn toàn nín lặng.

Phù Dung đã chết.

Nàng vừa thở hơi cuối cùng thì Nicôn đưa y,

sĩ vào. Viên thầy thuốc đặt vội hộp đồ nghề xuống đất, đeo ống nghe vào tai. Rồi nhắc cườm tay xem mạch. Rồi vạch mắt quan sát trông trắng. Sau cùng, đứng dậy lắc đầu nhẹ. Nicôn hỏi:

— Không cứu được nữa?

Viên y sĩ đáp:

— Không.

Văn Bình không quan tâm tới sự hiện diện của viên y sĩ. Vì chàng còn phải mở tủ sắt, tiêu hủy những bằng chứng về sự cộng tác của người chết với Sở Mật Vụ của ông Hoàng. Chàng khởi phải tìm kiếm lâu lắt, ngay dưới tấm gương lớn bằng đầu người chàng thấy một cái nút nhỏ cùng màu với thớ gỗ. Bấm vào, kỳ lạ thay, cái tủ dựng quần áo đồ sộ, nặng nề, tưởng như 4 người đàn ông lực lưỡng di chuyển không nổi, lại nhẹ nhàng dạt sang bên. Thì ra chân tủ có bánh xe. Nhưng bánh xe cao su này nhỏ xíu, tủ lại thấp sát mặt đất nên khó thể nhìn thấy.

Cái tủ gỗ chỉ nhích vừa xoắn cho cái két được lộ ra ngoài. Sau khi đoạt tài liệu Savuy, Mai Lãng chỉ bấm nút, trả cái tủ vào vị trí cũ, chứ không đóng két sắt. Văn Bình kéo cửa két, bên trong còn nhiều giấy tờ và đồ vật, song chàng biết chắc là bản danh sách nhân viên Savuy đã mất. Dung tích

của két sắt bằng cái thùng dầu 20 lít đặt nằm ngang Văn Bình lôi đồng giấy lộn xộn, xếp gọn trên nền nhà rồi hạ lệnh cho Nicôn :

— Tươi xăng vào, đốt hết, bỏ tàn xuống cống phòng tắm.

Trong khi Nicôn và viên y sĩ loay hoay với mớ giấy bắt đầu cháy lòng bùng, Văn Bình bê cái hộp bằng sắt sơn đen cũng ở trong két ra. Hộp sắt nặng trên 5 kí này là một điện đài tối tân, Chàng rút sợi dây màu đỏ từ góc hộp xoắn tròn quanh ngón tay rồi giật mạnh. Nửa phút sau một điện tiếng «bục» khò khàn nổi lên. Mọi bộ phận của đài đã bị phá nát. Chàng gói những miếng vụn cong queo cháy xém vào cái khăn tắm lớn, đoạn trao cho Nicôn :

— Phiền anh tâu tán cái này ra khỏi nhà. Anh nhớ gọi điện thoại báo tin cho cảnh sát biết. Nhưng trước khi họ đến đây, anh phải lánh mặt.

Nicôn hỏi :

— Còn anh ?

— Đi có việc.

— Tìm Mai Láng ?

— Ừ. Đến nơi hẳn ngụ xem sao. Nhân viên của Phù Dung còn thức không ?

— Không. Hầu hết đã về nhà riêng. Chỉ còn lại mấy chú cận vệ yếu như sen.

— Vậy tôi xuống trước nhé. Anh chờ cảnh sát rú kèn ở đầu hẻm rồi hãy chuẩn. Đêm nay, nếu tôi chưa ngỏm củ tỏi tôi sẽ gặp anh tại khách sạn President.

— Một lần nữa, tôi thành thật cảm ơn anh.

— Có chuyện gì mà cảm ơn ?

— Anh đã cứu tôi 2 bận trong một đêm. Nếu tôi phải đi trước chắc chắn tôi đã bị bọn Anton hỏi thăm sức khỏe. Một trận đòn thù nữa sẽ làm tôi hết đời. Tôi cảm ơn anh vì anh đã cố ý giúp tôi.

Văn Bình cười duyên, vỗ vai viên y sĩ đề cáo từ. Gã thầy thuốc này có lẽ là quân nhân nên có bắp thịt rắn chắc và da mặt rám nắng. Lối tiến thoái nhẹ nhàng của hắn chứng tỏ hắn đã ăn mày được khá nhiều về võ thuật. Vây mà cái võ tay thân ái của Văn Bình cũng làm hắn xum xương quai sanh. Đang đứng thẳng ro, hắn rụp luôn xuống, hai chân rung rung như gân sắp đứt. Miệng hắn liu mãi mới thốt được nên lời :

— Ở kia, tôi làm gì mà anh đánh tôi ?

Thật ra Văn Bình không chủ tâm thi oai với gã thầy thuốc của tòa lãnh sự Hoa Kỳ. Chẳng may

cho hắn là Văn Bình gặp ngày sung sức trên mức trung bình. Nếu chàng võ nặng tay hơn nữa — chỉ nặng hơn chút xíu thôi — chắc chắn hắn sẽ phải bó bột 3 tuần lễ.

Đêm đã khuya.

Văn Bình mở hé cửa, vọt ra đường. Trước khi đặt bước trên vỉa hè, chàng cẩn thận nép mình sát tường. Sự thận trọng của chàng không đến nỗi vô ích. Vì bọn đàn em của Anton đã xuất hiện.

Xuất hiện với lưỡi dao sáng loáng bay vèo trong đêm tối.

VIII

Bốn Bảy

Có những lá bài đồng giá trị như 4 dăm, 3 bời, 2 già... đi chung với nhau và sự đi chung này báo hiệu nhiều điều quan hệ. 4 lá 7 (đứng) tiên liệu những mưu mô của kẻ thù, hoặc sự thất bại của họ (lộn ngược). 3 lá bảy dẫu đứng hay ngược cũng xấu. 2 lá 7 thì khá, nếu đứng thì bạn lập thêm «phòng nhì», còn ngược thì liệu hồn, tình ái sẽ làm bạn điều đứng.